

Günümüzde Mimar Sinan adıyla anılan Sinan bin Abdülmennan, on yedi yıl yeniçeri olarak çalıştıktan sonra 1538 yılında baş mimarlığa atanmış ve ölünceye kadar elli yıl kesintisiz bu makamda kalmıştır. Kanuni Sultan Süleyman, II.Selim ve III. Murad'ın saltanat dönemlerinde hakim olan Osmanlı klasik mimari üslubu ile adı özdeşleşmiş olan Sinan, dünya yapı sanatının en büyük ustalarından biridir. Çağdaşları ona saygı ile "

Koca Sinan

" diyorlardı. Avrupa'dan esen Barok rüzgârları onun bıraktığı izleri dağıtıncaya kadar yüzlerce Osmanlı mimarı, gösterdiği yolda yürüdü. Günümüzde, Mimar Sinan Türk kültürünün başlıca simgelerinden biri sayılmaktadır.

Sinan, çocukluğunda Ağırnas'tan devşirme olarak yeniçeri ocağına alınmıştır. Devşirme çocuklar kabileler halinde İstanbul'a varınca, bunların bir bölümü iç oğlan olarak saraya ayrılır, ötekiler taşra hizmetlerini yerine getirmek üzere bir iki altın karşılığında Türk çiftliklerine kiralanırdı. Fatih Sultan Mehmet'in başlattığı bu uygulamanın amacı, devşirme çocuklara Türkçe'yi, Türk gelenek ve göreneklerini, İslam'ın gereklerini öğretmektir. Taşra hizmeti genellikle üç yıl olmakla birlikte, devşirme oğlan yetiştirinceye kadar sürer, sonra yoklama yapılır, sınavda başarılı olan çocuğun bu kez acemi ocağında askeri eğitim başlardı. Yeniçeri ocağında yer açılınca Divan-ı Hümayun'a bildirilir, boşalan yerlere padişah fermanı ile acemi oğlanlardan atama yapılır, acemi ocağında açılan yerler de taşra görevindeki devşirmelerden

alınarak doldurulurdu.

Sinan'ın taşra hizmeti ile acemi oğlanlık dönemi 1512 ile 1521 yılları arasında olmak üzere en fazla dokuz yıl sürmüştür. Yavuz Sultan Selim'in saltanatına rastlayan bu yıllarda, İran ve Mısır seferleri, Çaldıran (1514), Merc-i Dabık (1516), Han Yunus (1516), Reydaniye (1517) meydan savaşları yer alır. Bu savaşlarda yeniçeri kaybı fazla olduğundan acemi oğlanların yeniçeri ocağına, taşra hizmetindeki devşirme çocukların da acemi ocağına geçişleri hızlanmış, bu arada Sinan da Kapıya çıkarak (1521) Belgrad Sefer-i Hümayununa yeniçeri unvanıyla katılmıştır.

Belgrad seferinden sonra, Sinan sırası ile Rodos (1522), Mohaç (1526), Viyana(1529), Irakeyn(1534), Korfu ve Pulya (1537) ve Bođdan (1538) Seferi-i Hümayunlarına katılmış; Rodos ile Mohaç arasında atlı sekbanlığa atanmış; Mohaç'tan sonra yayabaşı, Viyana seferinde zemberekbaşı yapılmış; Irakeyn seferi dönüşünde de Hasekilığe yükselmiştir.

